

Izhaja vsaki četrttek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevev tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Učitelj in organist.

Med gg. učitelji je dandanes dognano, da je služba cerkvenikov pod njihovo častjo. Kdo bi jim zameral? Stan cerkvenikov je tako zanemarjen, da se ga moramo sramovati tudi duhovniki. Med občanarji nimajo cerkveniki v nekaterih krajih nobenega ugleda, nobene veljave. Po starem so opravljali mnogo opravil, ki jih dandanes opravljajo cerkveniki, kleriki, ki so prejeli nižje redove. Ti so bili primeroma izobraženi. Sv. cerkev je zahtevala za nižje redove znanje latinskega jezika, lepo obnašanje, pridnost, vztrajnost in zmernost, spoštovanje do duhovskega stanu in pogosto prejemanje sv. sakramentov.

Kaj pa dandanes? Ljudje se skoraj sramujejo biti cerkveniki. Priznati moramo, da je cerkveniški stan pri nas zelo zanemarjen. Kako naj naši cerkveniki dostojno in vredno izpolnujejo svoje dolžnosti? Kako naj razumejo liturgije? Po pravici je drugi katoliški shod sklenil: „Širi naj se umevanje liturgije. Dase to doseže, priporoča drugi katoliški shod povzdigo gmotnega in moralnega stanja cerkvenikov“.

V zadnjem času so pa gg. učitelji začeli trditi tudi, da se služba organista ne spodobi učitelju. Pravijo da mora učitelj v šoli cel teden uživati slab zrak, da naj torej ob nedeljah nikar ne orglja. Pravijo tudi, da se ne spodobi, da povzdiguje učitelj z orgljanjem cerkvene ceremonije.

Ti pojavi med učiteljstvom dajejo duhovnikom misliti. Cerkveni organisti so zdaj večinoma gg. učitelji. Kakor je videti, to ne bo trajalo več dolgo. Treba je, da se duhovščina za vsak slučaj pripravi.

Tu nam daje drugi katoliški shod v Ljubljani ključ za rešitev. Dotična resolucija slove:

„Neguje naj se v cerkvah liturgično in ljudsko petje. Dase doseže ta namen, priporoča drugi katoliški shod skrb za povzdigo gmotnega in moralnega stanja organistov“.

Drugi katoliški shod hoče tedaj, da naj se povzdigne gmotno in moralno stanje organistov. Ko se to zgodi, pa ne bo več pomankanja organistov, tudi ko bi gg. učitelji službo odpovedali.

Poreče kdo: „Kako naj na deželi povzdignemo gmotno stanje organistov, ko so cerkve tako uboge? To je mogoče le v mestu, kjer organist lahko živi samo z orgljanjem!“

Ta ugovor je sicer resničen! Toda tudi na deželi si č. duhovščina lahko prav dobro pomaga. Duhovnik potrebuje dandanes nujno izobraženega moža, ki bi mu pomagal ne samo v cerkvi, ampak tudi zunaj cerkve, ne samo v cerkvenem delovanju, ampak tudi v socialnem delovanju. Gg. učitelji so duhovniku nasprotni in le preradi podirajo, kar duhovnik s trudom zida. Tako nas uči izkušnja v mnogih krajih. Kako naj si v teh okoliščinah pomagajo, kažejo nam mnoge župnije na Kranjskem, Štajerskem, Spodnje Avstrijskem itd., kjer je služba cerkvenikova združena s službo organistovo. Ti službi se razpisujeta javno po časopisih. Dohodki obeh skupaj so ravno zadostni. V mnogih krajih pomagajo organisti duhovnikom tudi pri raiifeisnovih posojilnicah in drugih socialnih napravah, kjer si zopet marsikaj prislužijo.

Na ta način naj bi si pomagale revnije cerkve v krajih, kjer učitelji nočejo biti organisti ali kjer

učitelji nasprotujejo duhovščini. Primerno izobražen organist in cerkvenik bi bil duhovniku v vsem njegovem delovanju krepka opora in vsestranska pomoč. Stari zistem zanemarenih cerkvenikov in slabih plačanih organistov, treba za vselej odpraviti. S tem vresničimo navedeni resoluciji drugega katoliškega shoda v Ljubljani.

Čast dr. Tume pred porotniki.

(Dalje.)

Zakaj je bil dr. Tuma odpuščen iz učiteljske službe.

Dr. Rojic potem ko je pojasnil, zakaj da hode govoril italijanski, zagovarjal se je tako:

Pravi povod tožbi je neka izjava, narejena v 15. seji deželnega zbora dne 17. septembra 1901, ki se glasi: „To more trditi samo človek, katerega so sramotno spodili iz njegove domovine!“ Tega pa jez. gospodje porotniki, nisem govoril, zastavljam svojo častno besedo v to. To dokazuje tudi stenografični zapisnik omenjene seje na strani 222, kjer stoji: Dr. Rojic (proti dr. Tumi): „Postojnska afera!“ — V istem stenografičnem zapisniku pa se čita na strani 223, da je tako istinito vskliknil ne dr. Rojic, ampak poslanec Berbuč. Zdaj pa gre za to, ali je ta izjava resnična ali ne. In jaz moram priznati, da je poslanec Berbuč resnico govoril.

Vsled tega mejklica je prinesla „Soča“, glasilo dr. Tume, v številki z dne 1. novembra 1901 članek naslovljen „Dr. Rojic in prof. Berbuč — ostudna lažnika in obrekovalca“ z „Izjavo“ šestih postojnskih občinskih zastopnikov,

katere mi očitajo, da sem v deželnozbornski seji vskliknil, kakor sem poprej povedal, in trde, da nisem resnice govoril, ko sem rekel, da so učitelja Tumo izpodili iz Postojne itd. Jaz pa sem v celi zadevi nedolžen, ker nisem predbacivanih besed nikdar izustil. Uredništvo „Soče“ me je konec svojega članka brutalno napadlo na moji časti kot deželnega poslanca, zasebnika in zdravnika.

Vsled tega napada mislim sem tožiti uredništvo radi razžaljenja časti, a slovenski odvetnik, do katerega sem se bil obrnil, mi je odsvetoval, češ, naj rajši v časopisu objavim primeren odgovor. To sem tudi storil. Dasi me je zelo bolelo, da me napada dr. Tumovo glasilo, — glasilo onega moža, katerega sem lečil, mu dal spričevalo v dosego vpokojenja, lečil njegovo obitelj — odgovoril sem vendar v članku „Kje tiči laž?“ popolnoma dostojno, pojasnivši s podatki politično delovanje dr. Tume in izreki konečno, da imani z njim opraviti samo kot s politikom.

Dr. Tuma je, pravi obtoženec dalje, spisal v „Soči“ članek pod naslovom „Učiteljstvu“, s katerim se je hotel prikupiti učiteljem. V njem trdi, da je izgubil v Postojni učiteljsko službo zato, ker se je pri volitvah ogreval za narodnega kandidata Obrezo proti nemščinskemu kandidatu dr. Deu-u in je s tem prišel v zamero pri šolskem oblastvu; kazal se je torej narodnim mučenikom in žrtvo narodno-političnih razmer. Dr. Rojic pa navaja dokaze, da to ni res, ker je bil Tuma odslovljen dne 5. aprila 1879, dočim so se volitve deželnih poslancev na Kranjskem vršile že leta 1877; vprav dne 10. septembra 1877. je bil izvoljen nemškatar dr. Deu proti narodnemu Adolfu Obrezo. Ako bi bil takratni provizorični podučitelj Henrik Tuma v resnici žrtev take agitacije, bi ga gotovo ne bili pustili dve

LISTEK.

Dalje o Kinezih.

Kinez ima v svojem stanovanju tudi kapelo! Kaj, porečeš, kapela na domu! Tako je. V tej nahajaš celo vrsto kipov iz raznega materiala: ti so kineški maliki. Eni stojé, drugi sedé, eni imajo štiri, drugi dvanajst rok; ta ima dve nogi, oni pa kar šestnajst itd. Eni maliki so lepi, drugi umazani, tretji ostudno spačeni.

V to kapelo stopi Kinez, hišni gospodar, če želi kaj posebnega. Spodobno se odkrije in priklanja na desno in na levo, n. pr. če želi lepo vreme, ali dež, ali če bi rad videl, da bi krava kaj kmalu vrgla, da bi se zid za hišo ne usul, da bi dosti krompirja z njive pripeljal, da bi kosilo dobro teknilo itd. Če prosí n. pr. lepo vreme in se to zgodi, no, potem je malik priden in dober bog; če pa ni vslišán, tedaj zgrabi malika — svojega boga — in ga nese na dež, češ, skušaj pa ti, kako dobro dé vedna mokrota, ali pa ga zgrabi in odnese v drugo postopje, češ, nisi vreden biti v kapeli.

Prosi za dež, in se mu to ne spolni, tedaj nese malika ven na pekoče solnce, češ, peči se pa na solncu, ker mi nočeš pomagati! Ne pomaga vse nič, vzame sekuro, razbije in raztolče malika na kose! Kaj to! si ukupi pa drugega. In res kmalu hiti v prodajalno po drugega.

O ti ljuba, ljuba vera, kaj ti znaš in kako ti ljudi slepiš! Tako je, kjer ne poznajo pravega Boga in prave vere.

Kaj pa se najdemo v domači kapeli? Tu so nabite deske (table) z napisom pokojnih, umrlih v družini. Po veri in mnenju Kineza, ima vsak človek tri duše. Prva gre po smrti telesa na popotovanje križem sveta, druga varuje mrliča, tretja pa ostane pri deski ali tabli umrlih! Navadno je tu nekaka škrinjica, vzdiana ali obešena, ki ima napis: „tukaj počiva ta in ta!“ Lepa je tudi ta!

Zraven stanovanja ima Kinez še druga poslopja in prostore, med temi tudi „mlin“. Mlin v hiši? Kakšen pa je? Prav priprost, obstoječ iz dveh plošč, med katere se žito vsuje. Ti dve plošči se ribljete ena vrhu druge in delate moko in se ista sama pripravlja. To ropotanje plošč se čuje od hiše do hiše, zlasti pa na večer.

Kaj pa družina! Poglejmo to. Pri nas Evropejci začne se ženitev sè zaoblubo ženitve, sè zaroko. Kinez pa ne pozna besed ljubezen, ali znanje, tudi v govoru ne, v pismu še manj, kakor je žalibog pri nas navada, zlasti nekaj let sem. Beseda „Si-An-Han“ pove vse, pove tudi neko nagnenje, do kake moške ali ženske osebe. Stariši poiščejo in zberejo ženina ali pa nevesto, sin ali hči ne vesta o tem nič.

Kaj pa dota? Na bogatijo se pa gleda tudi tam. Dota naj bo velika! Ne-

srečna dota! Ta je tista, ki pri nas končuje ljudi in kmečije. Lahko je obljubiti, pa težavno je dati in tako gre kmetija na nič, v dolg ali pa drugim v roke. V čem pa je kineška dota? Denar, žito, živina, mobilije itd. Za nameček služi včasih še ovca, kakor pri nas.

Mi Evropejci pogledamo namenjenega ženina ali nevesto od vrha do tal, od glave do nog, ni res? Kinez gleda pa samo noge in išče lepoto le v nogah. Manjše ko so noge, lepša je nevesta, naj bo drugo sploh kakor si bodi ali kakor hoče; sicer gologlavk ali žen kratkih las tudi Kinez ne mara. On je kar zaljubljen v nožice ali kite. Noge so Kinezu vse, prvo in najpotrebnejše, toda lepe noge in majhne.

Da bodo noge lepe in majhne, skrbijo že zgodaj. Muke, katere imajo in morajo ženske prestajati, da vdobe male in kratke noge, so velike in strašne. Vsaki deklici od treh do štirih let stariši noge pokvečijo. Prste jim tako zvijejo in pohabijo, da se jim nohti v podplate zarijejo. Strašna bolečina! In kaj se hoče! Šega je taka, tako mora biti, neimernost pregnati mora vse. Čez nekaj časa odpadejo nohti. Otrok se na to obuje v prav malo in kratko obuvalo, katero mora na nogah imeti čez dan in po noči. Ubogi otrok! Kar grozno je gledati golo nogo ženske, lepa pa je vendar, ko je obuta s krasnim, vezanim, lepo okinčanim obuvalom. Lepa nožka je v modi!

Lepa nožka se celo opeva in Kinez ti ne opeva sploh lepote ženske, nje zvestobe in ljubezni, pač pa male nožice. Kaj hočemo! tako je tam. Lepše ko so noge, večje je upanje visoke omožitve.

Je Kinez enkrat privolil v ženitev, pride govor na „balo“. Kar vdobi, vdobi. Kasneje še kaj vprašati ali od hiše zahtevati, ne sme več. Na to se določi dan poroke. Ali pred poroko treba na svet k malikom, domačim bogovom. Z bogom naj se začne, pravi Kinez; bog (malik) ženitvalcev je prvi. No, marsikateri kristjan pa zabi na svojega pravega Boga in si zmeša pamet, preden je poroka!

Kinez gleda na dobre in slabe dni, srečne ali nesrečne. Na slab dan se ne sme nobeno posebuo delo opravljati, posebno pa ne poroka. Tega nikar!

Med tem se vrši priprava za poroko. Mati splete hčeri-novici podglavnik. V ta vloží in zašije kostanja, dateljnov, riža in raznih jedil. To je nekako čarovanje za srečo zakona. Ko je vse pripravljeno, nesejo nevesto k ženinu; spremlja jo cela truma ljudi. Nevesta je vsa zavita in zakrita ter sedi na lepi stolici. Vse je nekako v svili. Ko jo tje nesejo, neprenehoma streljajo, pokajo petarde in grmijo celo kanoni. Zakaj? Morda v zvišanje slavnosti, za parado?! Kaj še! Edino le v odvrnitev in v pregnanje zlih duhov, da bi nevesti in ženinu ne škodovali.

leti na svojem mestu, ampak bi bili že postopali proti njemu. Sicer pa tudi ni misliti, da bi bili kakega učitelja samo zaradi volilne agitacije kar naravnost odslovili od službe. V Tumovem slučaju je resnica ta-le: Dne 9. januarja 1879 se je v konferenčni sobi v postojnskem šolskem poslopiju med učitelji sukal pogovor o obveznosti šolskega obiskovanja na Francoskem. Pri tej priliki se je izrazil podučitelj Henrik Tuma, da francoska republika ima svoj dobro državno upravo ter naglašal, da želi, da bi tudi v Avstriji prišlo do republike, on sam da bi bil rad republikanec, da pa avstrijsko ljudstvo do zdaj še ni zrelo za to, vendar pa da pride lahko enkrat do tega. Drznil se je tudi ocenjati dohodke presv. cesarja rekoč: „Kaj potrebuje cesar 13 milijonov dohodkov, saj lahko tudi s pol milijonom izhaja itd.“ Tedanji šolski voditelj v Postojni je dne 5. marca 1879 radi navedenih izrazov podal proti podučitelju Henriku Tumi ovadbo okr. šolskemu svetu in c. kr. deželni šolski svet v Ljubljani je vsled tega v svoji seji dne 5. aprila 1879 imenovanega podučitelja odpustil iz službe.

To je pravi vzrok, radi katerega je bil Henrik Tuma izbacjen iz učiteljstva, ne pa njegovo narodno-politično delovanje, kakor on trdi, razglajaje se narodnim mučenikom. Iz redne disciplinarne preiskave je jasno razvidno, da njegovo odslovljenje ni niti v najmanjši zvezi z narodno političnim vprašanjem.

Po svojem odslovljenju je T. nadaljeval in dokončal študije, postal doktor prava in stopil v državno službo, — mož, ki je prej proglašal republikanske ideje! — (Dalje pride.)

Shod na Libušnjem.

V nedeljo 22. t. m. je priredilo „Slovensko katoliško politično in gospodarsko društvo za kobarški okraj“ shod na Libušnjem. Shodu je predsedoval društveni odbornik g. Anton Bajst iz Selc.

Društveni predsednik in deželni poslanec, g. Ivan Lapanja, je zbranim zborovalcem v prav poljudni besedi razložil sestavo deželnega zbora ter opisal stranke, ki zastopajo v njem svoje posebne koristi. Omenjal je posebno delovanje slovenske kat. narodne stranke, ki stoji pod umnim vodstvom prezasluznega g. dr. Antona Gregorčiča. (Živio-klici.) Žalostno je, pravi govornik, da v dosego ljudskih koristij poslancem kat. narodne stranke ne otežkočuje stališča toliko italijanska stranka, kakor neki gotovi slovenski poslanec. (Klici: „Preč ž njim!“ „To je tisti, ki ni hotel Božičanom dati mlekarja!“ „Tuma!“)

G. poslanec je na to opomnil podpore, ki so jo po dr. Gregorčičevem in njegovem prizadevanju dobili Libušenjci. Govoril je o zavarovalci za govejo živino, katero bo dežela sama vzela v svojo oskrb, priporočal je samostojno zvezo mlekarjskih zadrug kobarškega okraja in pokazal na koristi take zveze, pojasnil je ustanovo deželne hipotečne banke in povdaril nje velik gospodarski pomen za ljudstvo. Z ozirom na Vrsno, kjer nimajo učitelja, je g. poslanec pojasnil tudi deželni šolski zakon gledé samostojnega nastavljanja učiteljev in učiteljic. Svoj poučni politično-gospodarski govor je končal z zatrditvijo, da se bodo poslanci kat. narodne stranke vedno potegovali za koristi zapuščenege kmeta.

Burno pritrjevanje med govorom in živio-klici ob zaključku so bili izraz zahvale govorniku za njegov trud in pouk. Sledilo je nato od g. poslancea še poročilo o delovanju cestnega odbora, kakoršno se razvija po celem okraju, in čegar dobrote izdatno čutijo tudi Libušenjci, dasi nimajo v tem zastopu nobenega moža. Cestni odbor hoče po svojih močeh vedno zadostiti potrebam celega okraja.

Potem, ko je g. poslanec dal pojasnila na razne interpelacije, je društveni tajnik, g. Ciril Metod Vuga, govoril o društvenih gospodarskih prizadevanjih, katera pa morajo društveniki skupno in zvesto podpirati, da dosepejo tako tudi do skupnih koristij. Omenjal je razdorne delovanja „liberalne“ stranke, kazal je na edinost in požrtvovalnost kat. narodnih poslancev, pozivljal je k čuječnosti, odločnosti in vstrajnosti ter slikal škodo strupnega lažilberalnega časopisja. S poz-

vom, da vsakdo podpiraj le katoliške liste in krepko deluj le za katoliško stvar v propast lažilberalnega zmaja, je zaključil svoj govor.

Zbrani zborovalci so k sklepu s trikratnimi živio-klici sprejeli zaupnico g. Ivana Lapanja in svojemu rojaku, veleč. g. dr. Antonu Gregorčiču, kot načelniku kluba kat. narodne stranke.

Število društvnikov na Libušnjem je na zadnjem shodu naraslo od 99 na 110. Ta shod je bil živ izraz probujene katoliške zavesti vrlih Libušenjcev. Živeli!

Politični pregled.

Državni zbor je v čudnem položaju. Danes ne ve o čem bode jutre razpravljaj. Min. predsednik Körber baranta s posameznimi strankami, predvsem s Čehi, da vleče naprej parlamentarni voz. Baš sedaj se pogaja s češkimi zastopniki, da bi isti opustili obstrukcijo gledé državnega proračuna in nagodbe z Ogersko. Pogajanja še niso vspela, zato so v četrtek razpravljali nujni predlog Čeha Fiedlerja o zakonu gledé revizije gospodarskih zadrug. Ako pogajanja med Čehi in vlado vsepejo, pride takoj v razpravo državni proračun in nagodba z Ogrsko.

Min. predsednik je odgovarjal na interpelacijo posl. Vukoviča gledé prepovedi koncerta v prilog macedonskim beguncem. Prepoved pravi je bila umestna ker bi se 'a koncert v inozemlju smatral, za politično demonstracijo.

Nadalje je odgovarjal na interpelacijo posl. Biankinja ter zatrdil, da ni res, da obstoja v pogodbi med Avstro-Ogersko in Italijo tajna klavzula, da mora vlada v primorskih deželah protežirati italijanski živelj na škodo slovanskega. Vlado organi se nasproti narodnim bojem na Primorskem vedejo strogo nepristransko. (To nepristranost britko čutijo Slovani. Op. stavca.)

Odgovarjal je tudi na interpelacije tičooče se napada na češko hranilnico, ki je v rokah Nemcev, o kateri se je raznesel glas, da so se izvršila v nji velika sleparstva. Vsled tega je zahtevalo od nje toliko strank svoj vložni denar, da je morala hranilnica že dosedaj izplačati nad 20 milijonov kron. Ministerski predsednik je izjavil, da so vsi glasovi o neredih v hranilnici popolnoma izmišljivi in da oblasti strogo zasledujejo one, ki so razširili te govorice.

Avstro-ogerska posest v Kini. — Tudi naša država ima sedaj posest v inozemlju. Posednje namreč cele tri četrtine kvadratnega kilometra v Kini. Na tej avstrijski posesti se je naselilo že več Kitajcev, a še noben avstrijski trgovec. Tudi ne povedo, če so ta avstrijski svet s plankami odločili od kitajskega.

V ogrski poslanski zbornici opozicijske stranke še vedno obstruirajo vojno predlogo. In kakor vse kaže, opozicija tudi ne misli tako hitro in po ceni odnehati.

Vojaški nabori na Ogerskem. — Te dni je razposlal ogrski domobranski minister vsem podrejenim oblastim okrožnico, s katero jim naznanja, da se vojaški nabori na Ogerskem ne prično s prvim marcem, kakor je bilo določeno, marveč da se preneso za nedoločen čas, ker ni upanja, da bi bila vojaška predloga v ogrskem parlamentu pravočasno rešena.

All bo vojska? — Nazadnjaška Turčija je torej vzprejela macedonske reforme, kakoršne sta ji načrtali Rusija in Avstrija. Pa že danes soglašajo vsi v tem, da ostanete te reforme le na papirju ter da jih Turčija nikdar ne izvede. Ne samo to ampak Turčija zvrča zdaj vso odgovornost za dogodke v Macedoniji na Rusijo in Avstrijo, ona sama pa se pripravlja z vso hitrostjo na vojsko ter pošilja vedno več vojaških krdel proti severu. Vsem valijem je naročilo, da zbirajo denar za vojni zalog. Tega denara je došlo v Carigrad doslej že nad 5 milijonov pijastrov. Vojaški nabori se ne prestando vršé po vseh turških pokrajinah, celo med najdivjimi narodi turškimi. V Albaniji razsajajo Albanci proti vsem tujcem in se zoperstavljajo proti vsaki naredbi, ki miri na to, da se napravi v Albaniji mir. V Carigradu pa pritiskajo izvestni krogi na sultana, češ, naj bi turška vlada Albance pustila pri miru in naj bi proti njim ne postopala.

Angležkim listom se poroča iz Moskve, da je začela Rusija v zadnjih dneh na jugu pripravljati se na vojsko. V Kijevu

in v Odesi ne dobi nobeden častnik več dopusta. Častniki, ki so prideleni generalnemu štabu, morali so zadnje dni podvreči se posebni prisegi. Vojaški oddelki, ki se so vdeležili vojaških vaj pri Kursku, pripravljani so vsi za vojsko. V vseh polkih, nahajajočih se na jugu države, se je število častnikov izdatno pomnožilo. Častniki, ki so bili bolehní so se premestili ali pa so bili vpokojeni. Vse priprave za mobilizacijo 100.000 rezervistov iz prve dobe in 180.000 rezervistov iz druge dobe so že končane.

V Ipeku, kjer prebiva 400 srbskih in 300 albanskih rodbin, zahtevajo Albanci, da morajo Srbi prestopiti k turški veri ali pa se izseliti v Srbijo in to tekem meseca dni. Ruski konzul v Mitrovici je proti temu protestiral pri okr. načelniku.

Dopisi.

Iz Št. Petra pri Gorici. — Kakor drugod, tako smo tudi pri nas zelo slovesno praznovali jubilej sv. Očeta. V soboto zvečer je bil med slovesnim zvonjenjem in pokanjem topičev ves Št. Peter razsvetljen, posebno lepo je bil razsvetljen zlasti Coroninijev grad; poleg tega je tudi nekaj kresov povelečevalo slovesnost. V nedeljo jutraj je na povabilo naših dušnih pastirjev nenavadno veliko ljudi prešlo sv. zakramente, ob 10. uri je bila slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo, k sklepu je pa možan zbor pod vodstvom g. nadučitelja tako lepo zapel papežovo himno, da smo vsi strmeli. Še stari ljudje pravijo, da tako lepega petja ni bilo še slišati v naši cerkvi. Vsa čast zboru in g. pevovodju! Popoldne je bila cerkev zopet napolnjena. Molili smo skupno za sv. Očeta pred izpostavljenim Najsvetejšim. Po blagoslovu zbrali so se na povabilo našega vrlega g. župana občinski odborniki in duhovščina k slovesni seji. Gosp. župan je spregovoril nekoliko besedi v proslavo papeža ter predlagal, naj se pošlje brzojavnim putem udanostna izjava sv. Očetu. Predlog je bil enoglasno sprejet. S trikratnim „Živio“ na sv. Očeta je bila seja zaključena, vendar se pa nismo takoj razšli, marveč velika večina nas je ostalo skupaj in smo se v veliki dvorani našega kmet. društva pri kozarcu dobrega domačega vina dalje časa prav dobro zabavali. Bili smo enega duha, enega srca! Bog daj, da bi bili vedno in da bi se še večkrat tako sešli!

Iz Solkana. — Minolo nedeljo smo prav slovesno obhajali papežev jubilej. Slovesno pritrkovanje zvonov in pokanje topičev je oznanjalo slavnostni dan. Slovesne službe božje se je udeležilo starišinstvo z g. županom na čelu in obilo vernega ljudstva. Zvečer pa je bila vsa vač krasno razsvitljena. Slednja hiša je prižgala svoje luči, ki so javno pričale, da vera v sreči našega ljudstva ni še izmrla. Solkan je ta večer pokazal svoj zgodovinski značaj, da je in ostane katolišk. S bengalično razsvitljenega zvonika pa so švigali umetni ognji v nočni zrak. Na soglasen sklep starišinstva odposlala se je sv. Očetu udanostna čestitka, na katero je dospel naslednji odgovor:

Sv. Oče je z velikim veseljem sprejel udanostna voščila, izražena v imenu tamošnjega župana, faranov, kat. društev, posojilnice, in podeli vsem svoj blagoslov. M. kard. Rampolla.

Iz Bilj. — V Biljah smo preteklo nedeljo proslavili papežovo petindvajsetletnico na jako slovesen način. Jutranje in popoldanske službe božje udeležilo se je starišinstvo in polna cerkev. Med sv. mašo peli so naši vrli pevci Hallerjev veličastni „Tu es Petrus“ in papežovo himno. Ob 9. uri je imelo starišinstvo izvanredno sejo ter brzojavno čestitalo sv. Očetu v Rim. Po „zdravi Mariji“ je bila cela vas razsvetljena, na bližnjem hribu je gorel mogočen kres, na domači cerkvi in zvoniku pa je brlelo na stotine lučic ter lepo razsvetljevalo pet slovesnosti primernih transparentov, med njimi 250 cm visok transparent, predstavljajoč sv. Očeta v papeževem ornatu s tija-ro. — Imeli smo tudi veliko bakljado, katere se je vdeležila naša stranka starišinstva, pevci in mnogo mož z lampijoni in zastavami. Med petjem, živio-klici na sv. Očeta, med spuščanjem raket, obhodili smo celo vas ter se konečno ustavili pred cerkvijo, kjer se je sešlo na stotine ljudstva. Po kratkem nagovoru g. kurata Rojec-a, zaorilo je zbrano ljudstvo mogočni živio na sv. Očeta, pevci so zapeli papežev in cesarski himno, šolske deklice Fajgeljevo papežovo himno

ter se počasi razšli. — Vsi ljudje so bili na veličastnem prizoru očarani. Upamo, da bo ostala prelepa svečanost vsem duhonjanom v trajnem spominu ter jih vtrjevala v ljubezni do sv. cerkve in sv. Očeta. — Omenimo še, da smo imeli v nedeljo zvečer nek štrajk. Znano je, da se vseh mogočih slovesnosti udeleže veterani povsod in vendar pri nedeljski bakljadi jih ni bilo, dasi so bili uradno vabljeni. Do „ave Marije“ so pili v bližnji krčmi, a malo pred bakljado so vdbili „Befehl“, naj ne gredo k bakljadi oficijelno. — Ljudje so to netaktnost splošno obsojali, ker so videli v tem javno nagajivost g. kuratu ali g. županu. Nekdo je vzrok nagajivosti dobro zadel, reki: „In Faraon ni pustil svoje vojske“. — Ali ni tudi pri nas nekaj sličnega kakor pri najhujših naprednjakih, ki so nasprotovali skoraj povsod proslavi papeževega jubileja? Toda na naših cerkvenih vratih je bilo tudi zapisano: „In vrata peklena se ne bodo premagala“.

Iz Dornberga. — (Papeževa slavnost.) V nedeljo smo Dornberžani svečano praznovali 25letnico Leona XIII. Pritrkovanje zvonov se je razlegalo na okoli, raz hiš so plapolale zastave. Ob desetih se je pela slovesna maša z zahvalno pesnijo. A popoldne je občinstvo napolnilo dvorano občinske hiše, da se udeleži slovesnosti, katero je napovedalo naše mlado „kat. slov. izobraževalno društvo“. Zapomnimo si: na papežev praznik je naše društvo prvič stopilo v javnost — in si je takoj pridobilo srca naših ljudi.

V ukusno prirejeni sobi je pozdravil udeležnike podpredsednik društva, g. posestnik Mrevlje. V izbranih besedah pove, da je namen današnji prireditvi, da Leona XIII. bolje spoznamo in mu izkažemo svoje spoštovanje. Nato g. župnik Juvancič oriše vnanje dogodke Leonovega življenja. Iz govora je dihala ljubezen in toplota, ki je vnela tudi srca poslušavcev, tako da je bilo solzno marsikatero oko. Krepko je zadonel po hiši „živio“ Leonu, in pevski zbor je navdušeno zapel Škraupovo „papežovo himno“. Nato stopi na oder g. J. Sakside, posestnik iz Zalošč, in nam prav lepo deklamira pesen, katero je zložil Leon v čast sv. Herkulana. Posebno zadovoljni smo bili s sledečim govorom g. trgovca Franca Kavčiča, kateri nam je opisal osebo Leonovo, njegove navade, stanovanje, dnevni red, ki je razdeljen med molitvijo in delom — še celo papeževih jedi ni pozabil. Poslušavci so lahko posneli iz tega govora marsikak koristen nauk.

V drugič se razvrsti pevski zbor in zapoje „papežovo himno“ skladatelja Oberhofferja. Lepo skladbo so naši pevci tudi lepo proizvajali. G. kapelan Reje c pa nato razlaga Leonovo skrb za delavske stanove; pojava ni papeževih socialnih okrožnic vsebino in uspeh. Za tem pa je deklamiral vrli mladenič Anton Baša težko himno J. Ev. Kreka: Leon XIII. luč na nebu“, katera je natisnena v „Katoliku“ in se je za ta dan nekoliko predelala.

Prav srčno veselost je pa vzbudil učenec Jožef Harej, kateri nam je povedal: „Kakšno veselje naj naredimo sv. Očetu?“ Živo je narisal, kako se otroci med seboj pre malo ljubijo, a tembolj zavidajo, zmerjajo, tepejo. „Taki smo“, je rekel, „da bi trebalo poleg gg. učiteljev še žandarmov za nas!“ In se strahom je vprašal: „Kaj bo z nami?“ Pa je tudi hitro odgovoril svojim velicim poslušavcem: „Bojim se, da ravno to, kar z vami!“ In nato je podal posebno starišem modrih naukov. Sklenil je pa tako: „Taki in enaki napak varujte nas, ljubi stariši! In sv. Oče v Rimu bo vesel, ako nas, svoje otroke, navadite, da se homo lepo ljubili med seboj“. Veselo je občinstvo pozdravljalo svojega malega učitelja.

Pevski zbor nam je v slovo zapel še eno pesen; mi pa smo z veseljem čuli, ko nam je g. župnik, kot predsednik društva, naznanil, da se spomladi zopet vidi mo. To je želja vseh Dornberžanov.

Jaz pa pokladam na srce soobčanom dve misli: 1. hitite se vpisat v „kat. slov. izobraževalno društvo“, katero vam bo v veselje in poduk; 2. ne pustite zaspati misli, katere je sprožil g. kapelan v svojem govoru: da treba izpopolniti mlado dornberško organizacijo z „Marijino družbo“ in „Gospodarsko zadrugo“. Na delo! —

Izpod Goč 23. febr. — (Po odhodu č. g. kurata in boleli vojska?) — Nezmerno žaluje vse verno ljudstvo na Gočah, katero je v veliki večini, — po

odhodu svojega ljubljenega dušnega pastirja; celo liberalci se nič kaj njegove (dvamesečne) odsotnosti ne veselijo, ker ne slišijo zvoniti h sv. maši med tednom, kakor je bila poprej navada. Vendar pa imajo ob nedeljah sv. mašo, ker hodi slapenski gospod župnik na Goče, da bi dobro verno ljudstvo ne bilo brez sv. maše in se ne vdalo prevelikemu žalovanju radi te neodstatnosti. Neljuboznjivi liberalci pa so s svojim sovražnim vedenjem dosegli ravno nasprotno, kar so namerovali, ker zdaj se spozna, kaj in kam bi prišlo ljudstvo brez duhovnega pastirja in voditelja. Č. g. kurat: J. F. je začasnó (2 mesca) interniran, ter pričakujemo, in se nadajamo, da se zopet vrne za Velikonočo h svojim ovčicam, pri katerih bode obhajal dvojno Velikonočo! — Tudi zagrizenim liberalcem se nič kaj dobro ne godi, ker slutijo, da utegne priti radi preganjanja dušnega pastirja kakšna velika kazen na krivične in pravične. Jasno kot beli dan je postalo dejstvo, kam privede liberalno časopisje nerazodno ljudstvo! Bog ga razsvetljuje! —

Te dni sem prejel od rojaka-vojaka list iz južne Dalmacije, kjer mi med drugim o resnem položaju gledé vojske to le piše: „Avstrija bo pa menda imela vendarle res hmal kaj opraviti v Albaniji, kajti dve brigadi infanterije in nekaj stotinj topništva je zasledo v Krivošiji trdnjavo skupino (konec Dalmacije) ob hrcegovinsko-črnogorski mejli“ itd. Tukaj imamo jasne precej gorke dneve, tako da sem vidil dne 21. t. m. je že fértletni razne metulje in čmrclje. Letošnja suha zima, četudi ojstra, pa brez snega, je kaj vgodna za slovenskega oratarja! Zdravstvujte! —

Iz baške doline. — Mnogokrat se je nam naprednjakom v baški dolini očitalo, da smo malomarni. Da to ni res, pa dokazujejo naši najnovejši načrti, ki smo jih skovali, kako vničiti klerikalce. Ti „klerikalci“ nam hočejo šireno zmešati. V jeseni bodo volitve v grahovski občini, do tedaj pa moramo klerikalce ugonobiti. Poslužili se bomo naprednih sredstev, ki so 1. laž, 2. obrekovanje, 3. grožnje, 4. obljube.

Lagali bodemo vse vprek, da se bo kar kadilo.

Obrekovali bodemo na čez; očrnili bodemo vse, kar se očrniti da.

Grozili bodemo, da se bodo volilcem kar hlače tresle.

Konečno pa bomo med ljudstvo spustili kar na cente obljube. Obečali bodemo ljudstvu zlate gradove, nove ceste in mostove ter vse mogoče in nemogoče stvari.

Prepričani smo tudi, da bode stopil naš slavni g. župan pred volilce ter se svojo globoko bisago zdaj pa zdaj nekoliko pobingljaj, da prilaze na vrh kaka kronica — mogoče celo kaj tudi iz nje pade.

Tako ugonobimo naše klerikalce ter vbijemo klerikalnega zmaja. Kako pa bode naša „čista“ stranka razvijala svoj „čisti“ program, o tem Vam gotovo sporoči grahovski naprednjak.

Iz Lader. — V noči od pustnega ponedeljka na pustni torek obiskali so nas, neljubi gostje, — cigani. Ta sodrga klati se vedno krog nas in dela škodo kjer le more. Tudi to noč so lepo gospodarili v naši vasi. Pri „Močilarju“ ukradli so 9 lepih kokoši neki ubogi udovi. Imela je samo teh 9, da si je za skupiček, ki ga je dobivala za jajca, kupila kruha, soli itd., — vzeli so ji vse! Pri sosedni hiši pri „Prodarju“ ukradli so pa gospodarju eno sukneno obleko in domačemu sinu dve; zdaj v praznik niti k sv. maši ne moreta; vrhu tega so ukradli še čez 80 l. mošta. Ko so se tako nabrali, potegnili so jo baje čez Dreženco na Bovško, kjer so se pustni torek dobro mastili s kurjo pečenko ter jo z moštom zalivali. — Lani ob tem času nekako kradli so pa na lderskem konje, kakor ste sporočili tudi v Vašem „Listu“. Celó leto zasledovala je žandermerija tatove in ravno pustne dni dobila jih je v pesti — namreč nekega visokega cigana in njegovega sina. Zanimali vas bo zvedeti, kako so jih vjeli. Evo kratko poročilo: Zasledila sta dva kobariška orožnika tolpo ciganov, broječo nad 40 glav in opazila med njimi konjska uzmoviča. Šla sta previdno proti njim — toda cigani so jih opazili in kakor trop tičev — razpršili so se na vse strani. Orožnika sta se naredila, kakor bi se zanje več ne menila, vrnila sta se na Kamno, prepeljala se čez Sočo, najela voz, ukazala naložiti naj slame — se vlegla v slamo in zapovedala peljali po desnem bregu do Tolmina in iz Tolmina

po levem bregu nazaj. Napravila se je noč. Ko se pripeljeta do Gabrij, zagledata na otoku S-čve tolpo ciganov okrog ognja. Takoj sta iz voza — pa glej polno zaprek: priti morata čez prod in čez vodo ako hočeta do ciganov. Brez pomisleka šla sta oprezno na delo. Pa glej: pod nogami počí vejica — vsi cigani obmolknjejo in gledajo kje je nevarnost; izpodrsne kamen, zašumi grm, zašumi voda — takoj pozor pri ciganih. Tako sta morala pri vsakih 5 ali 10 stopinjah po 10 minut ležati, da sta odvrnila od sebe pozornost ciganov. Slednjič sta pri otoku, tiho premotivata tolpo krog ognja in glej: tu je veliki cigan uzmovič. Toda tudi on ju je opazil in kakor bi trenil bil je kvišku, zaupil in odskočil kakih 5 m daleč v stran. Pa tudi ciganke in otroci skočili so kvišku — in nesrečni cigan zapletel se je v krila cigank in padel, kakor je dolg in širok. Kot strela iz neba, ležal je žandarm na njem, na žandarmu pa 20 do 30 ciganov in cigank. Tako se je valjala po Sočinem otoku živa kopica med strašnim vikom in krikom. Žandarm bil je boj za življenje in smrt v živi gnječi. Še le ko je prišel drugi torariš na pomoč — posrečilo se je raztrgati živi klopčič razgnati tolpo in zvezati cigana, ki sedaj sedi v kobariški ječi in premišljuje pretkanost in srčnost naših vrlih orožnikov. Taki možje gotovo zaslužijo, da se jih odlikuje. — Tudi sina omenjenega cigana vjela sta ravno tista dva orožnika na jako zvit način. Šla sta na sprehod — brez pušk. Cigani nič hudega sluteči, niso pred njima bežali. Pa ona dva spustila sta se brez orožja med nje, ki so se seveda po svoji navadi hitro razpršili, toda niso s tem zmedli premetenih cesarskih mož. Pustila sta vse druge in sledila uzmoviču, katerega sta slednjič v goščavi prišla, zvezala in odvedla v zapor. Eden držal ga je za vrat, drugi pa z golo sabljo poganjal. — Upamo, da se posreči pogumnim našim orožnikom spraviti pod ključ tudi cigane, ki so se na račun uboge udove na pust mastili s kuretnino ter jo zalivali z moštom. — Cigani so v naših krajih strašna nadloga. Res c. kr. orožništvo vstrajno preganja — toda kaj pomaga to, ker jih višje oblasti takoj izpuste, ko so jih komaj dobili pod ključ. Ni čuda, da se ničesar ne boje ter a hudo zahtevajo od ljudi, kar se jim zljubi. Če jih kdo ustavi, pa je takoj nož ali revolver pri roki. Ko bi jih strožje zapirali, ne bi bili tako predrzni — zapro pa jih navadno le nekaj ur, toliko da se na gorkem prespe, potem pa zopet grede kamor hočejo; — odtod njihova predrznost!

Iz libušenske občine. — V naši občini se letos kaj pridno popravljajo ceste; kar na treh kraih se dela. Popravljajo se skladovna cesta med Kobaridom in Ladri; občinska pot iz Sinasti na Libušnje in občinska pot med Libušnjem in Vrsnom. Za vse to gre zasluga vrlemu dež. poslancu in predsedniku cestnega odbora g. Iv. Lapanja, ki je dobil podpore v dež. zboru in kot predsednik cestnega odbora skrbi za naše poti. 30 let se gotovo ni toliko popravljalo pri cestah kakor sedaj. Čast takemu možu!

Iz Borjane. — Zadnji „Primorec“ je prinesel veliko laž o našem č. g. vikariju. Pravi, da naš g. vikarij nima vsaki dan sv. maše, in da jo zapije. Da je to velika laž dokazeti lahko gorenja in doljenja Borjana. Da je g. vikarij skrben in vesten dušni pastir, izjavljamo vsi Borjanci, izvzemši štirih ali petih. Sram naj jih bo, da take laži trosijo med ljudi.

Tudi o borjanskih mlekaricah piše. Stvar je takole. Dolenji Borjanci in nekaj Gorenjcev naprosili smo č. g. vik., da nam pomaga ustanoviti in urediti mlekarico ter smo ga tudi izvolili za predsednika. To pa nekaterim ni prav, in zagnali so krik ter začeli lagati in obrekovati. Da g. vikarij agituje, je gola laž. Le navzoč je bil, ko jo g. Ivančič prebral pravila in priporočal, da če kaj ne razumemo, naj se obrnemo na g. vikarija.

Debela laž je, da odgovarja ljudi od njihove mlekarice k naši. Kar pa pišejo o zagovarjanju krav in mleka, je pa še tako neumno, da more verjeti le še človek, ki zajema z Gabrščekovega korita.

Vas pa č. g. vikarij prosimo, da vstrajate na Vašem mestu, ker Vas vsi spoštujemo in ljubimo. Ne ozirajte se, ako je med nami tudi par lažnjivcev in obrekovalec, katerih se pa vsi sramujemo.

Ant. Hrast, Miha Hrast, Jož. Špolad, podžupan, Anton Ursič podžupan, Jožef Cencič, starešina, Andrej Ursič, starešina, Andrej Stres, ključar.

Novice.

Častitim gg. naročnikom naznanjamo, da smo na ovitku zapisali z rudečilom, koliko ima kdo še plačati za l. 1902.

Č. monsig. dr. Jož. Gabrijelčič je odpotoval z romarskim vlakom v Rim.

Kanounikom v Trstu je imenovan č. g. Fr. Kosec, župnik na Katinari. Čestitamo!

Imenovanje. — Za finančnega kooipista je imenovalo finančno ravnateljstvo v Trstu koncepnega praktikanta g. Marijana Tremoli, za kancelista pri finančni prokuraturi pa davčnega praktikanta g. Katelana Petra.

G. N. Dominiko je imenovan sodnim adjunktom.

Smrtna kosa. — V petek je umrl v Tolminu po dolgi in mučni bolezni lekarnar g. Ernest Palisca.

Za „Alojzijevišče“: Preč. g. dr. Anton Gregorič v proslavo papeže 25-letnice podaril 50 K

Bog stotero povrni!

Za slovensko sirotišče v Gorici oziroma za „katoliško društvo detoljubov“ so darovali: P. n. Ana Uršič 1 K, Ivan Gorjup 1 K, Neimenovan 20 v., N. N. 5 K, A. K. 1 K, Dr. A. P. 2 K 35, A. Klj. 2 K, Josip Turel 40 v., Peter Gorjup 1 K, T. B. 2 K, Š. N. 3 K.

Proslava 25 letnega papeževanja sv. Očeta Leona XIII. — V nedeljo se je v našem mestu slovesno praznovala 25 letnica papeževanja sv. Očeta Leona XIII. Vse cerkve in mnogo drugih privatnih poslopij bilo je okrašenih s zastavami. Ob 10. uri predpoludne bila je slovesna sv. maša v stolni cerkvi, katere se je udeležilo poleg zastopnikov raznih oblastnih in uradov, vse polno vernega ljudstva. Na večer pa je bilo mesto razsvetljeno in ob 6. uri in pol priredila se je impozantna bakljada, ki se je pomikala iz pred stolne cerkve po glavnih ulicah mesta ter nazaj. Pri bakljadi je sviral prav dobro godba tržaških salezijancev.

Mestni svet goriški. — Mestni svet goriški, ni že dvakrat zaporedoma obdrževal napovedane seje, ker ni bil sklepčen. Prišli niso k sejam, namreč liberalni mestni očetje, ker so slutili, da bo kak konservativen mestni starešina stavil predlog gledé dovolitve mestne godbe o priliki proslavljanja 25 letnice papeževanja sv. Očeta Leona XIII. Vedno po njih lepi navadi, namreč — od zajej, ko jim manjka korajže, da bi v javni seji javno odrekli zaproseno godbo.

Kako pišejo o Leonu XIII. protestantovski in židovski liberalni listi. — „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, jeden najvplivnejših protestantskih časopisov v Nemčiji, prinesla je članek, ki je poln slave in hvale Leonu XIII. Katoliški svet po vsej pravici, pravi list, slovesno obhaja jubilej vladanja jednega največjih papežev, in tudi nekatoličani se klanjajo veleumu, ki vodi vsodo katoliške cerkve. Dunajska židovska lista „Neue Freie Presse“ in „Neues Wiener Tagblatt“ proslavljata ga kot velikega državnika, občeudovanja vrednega diplomata, kot glavarja cerkve, ki deluje, v duhu seveda svoje službe, v smislu vseh nalog in zahtev sedanjega časa. — Tudi mnogi liberalni slovanski listi z vznešenimi besedami proslavljajo velikega Leona XIII. Le slovanski liberalci so tudi ob tej priliki pokazali svoje peklenko sovražstvo do katoliške cerkve. Tudi ob tej priliki niso mogli prikriti svojega nasprotstva. Posebno „Slov. Narod“, to glasilo slovenske inteligence, je pokazal vso svojo umazanost. Pravi Jih ljudstvo vsaj toliko bolj spozna.

Kmetijski shodi. — Kakor do sedaj imel bode tudi v prihodnje potovalni učitelj za kmetijstvo gosp. Anton Štrekelj ob nedeljah kmetijske shode in sicer v mesecu marcu v naslednjih občinah: 8. v Šmarjah, 15. v Medani, 19. v Kanalu, 22. v Dornbergu in 29. v Štjaku. Razun nedeljskih shodov prirejal bode tudi „kmetijske večere“, kjer bode razlagal tudi manjšemu številu kmetovalcev kmetijske nauke ter jim pojašnjeval različna gospodarska vprašanja. Ker ima potovalni učitelj prevelik delokrog in ne more radi tega v vsako vas ob nedeljah, zato bodo ti kmetijski večeri gotovo vstrelali mnogim krajem. Ti večeri bodo tudi nekaka popolnitev nedeljskih shodov, ker se bode razpravljalo na njih še bolj o domačih razmerah nego na drugih. Prvi taki večer bil je na Gradišču in obnesel se je veličastno. Prihodnji bode v soboto ob 7. zvečer na Brjah pri Ribenbergu. Kmetovalce, ki bi radi imeli v svoji ob-

čini kmetijski večer vabimo, naj se obrnejo do gospoda potovalnega učitelja.

Slovenska postna pridiga je vsaki petek ob 7. uri zvečer v cerkvi sv. Ignacija na Travniku. Prvi petek je bila udeležba precej velika. Slovenci, udeležujte se v obilnem številu.

Števillo udov sv. Mohorja v Gorici se je tudi letos pomnožilo. Nabiratelj g. Josip Čigon, cerkvenik stolne cerkve, je izpolnil prav dobro svojo nalogo.

Svete podobe, jako lepe in cene za l. sv. obhajilo in razne druge za molitvenike s slovenskim podpisom in nekatere tudi z molitvijo zajej, določa se pri našem trgovcu Likarju v Gorici po prav nizkih cenah, 100 komadov od 60 vin. navzgor; kakor je v oglasu, na zadnji strani tega lista.

Tako nizke cene so mogoče le pri večjem in točnem prometu; zato priporočamo velečastnim gospodom duhovnikom, kateri in kedar potrebujejo sv. podob za l. sv. obhajilo in za druge prilike, naj jih izvolijo naročiti pri imenovanem trgovcu.

V Orehovljah je pret. soboto opoludne zgorel Štef. Severju blev. Vzrok ognje ni znan. Poslopje bilo je zavarovano.

Pretep. — V sredo zvečer je Sirk Anton v Dolenjah, s kamenjem hudorasil Dominika Medena, ki leži zdaj doma v veliki nevarnosti za življenje.

Surovost. — Iz Vogrskega se nam poroča zopet lep sad naprednih časopisov. Dva še ne zrela Bukovska mladeniča sta pred 14 dnevi porezali lepo število cepljenih trt v vinogradu Miha Žizmonda iz Vogrskega ter s tem napravila približno 800 kron škode. Ljudstvo je bilo osupljeno nad toliko predrznostjo! Orožniki so kmalu našli krivce, kateri so že v rokah pravice!

Konstituiranje občinskega zastopa v Cerknem. — Včeraj se je v Cerknem konstituiral občinski zastop in za župana je bil soglasno zopet izvoljen dosedanji za cerkljansko občino prezaslužni župan g. Ant. Kosmač. Čestitamo!

Opomin. — Tukajšnji magistrat svari vse one, ki potrebujejo delavce, naj ne vzamejo na delo onih oseb, ki niso preskrbljene z delavskimi knjižicami, ker bi inace morali plačati globo od 20 do 80 K.

Voda za Gorico. — Mestni stavbeni urad je izdelal načrt po katerem naj bi se napeljala pitna voda iz Čepovana v naše mesto.

Ces. kr. kmetijsko društvo v Gorici razglašá: Bakreni vitrijol, kar ga je nakupil nakupovalni odbor, je ves razprodan, omenjeni odbor ne smatra ugodno nakupiti sedaj drugzega radi velikih sprememb v cenah, nadaljevalo se pa bode vendar podpisovati ali brez zaveze za ceno.

Pretep. — Delavec Andrej Blažič iz Št. Andreža je pil v neki krčmi s svojimi tovariši. Dokler so bili v krčmi, bilo je vse mirno. Na potu pa so napadli tovariši Blažiča in so ga tako pretepli, da so ga morali potem prepeljati v bolnišnico.

„Trščanski Loyd.“ — Ta mesec začne izhajati v Trstu vsako soboto novi list „Trščanski Loyd“. Ta list se bo bavil izključno z narodnim gospodarstvom. Prinašal bo članke o trgovini in obrtniji; o brodarstvu, o zavarovanja o ribarstvu i. t. d. Naročnina znaša za Avstro-Ogrsko 12 K na leto, za polovico leta pa 7 K. Naročnino in vsi drugi spisi naj se pošiljajo pod naslovom: Franc Kužnič v Trstu Via del Teatro No. 1 „Tergesteum“.

Anarhističen list v Trstu. — L'„Internazionale“ je naslov novega anarhističnega lista, ki je pričel izhajati v Trstu.

Razpis. — Podpisani cestni odbor vabi gg. strokovnjake, ki bi blagovolili izdelati načrt in stroškovnik za cestno progo Grgar-Bate-Banjšice-Kal-Avče in od novega mosta čez potok Avšček, da dajo svojo ponudbo, s pogoji vred, pooblaščenca cestnega odbora, gosp. Val. Staniču, županu v Batah, oziroma podpisnemu, v teku enega meseca. — Cestni odbor v Kanalu, 3 marca 1903.

Načelnništvo.

Za kratek čas.

Terjatev. — Neki krojaški mojster je poslal svojemu dolžniku, nekemu laškoževcu, to-le pismo: Kdo mi je obljubil, da mi plača brez drugzega 1. decembra? Vi gospod! Kdo pa toliko časa nesramno

čaka s plačilom? Vi gospod! Kdo je torej največji slepar in lump na svetu?

Vaš pokorno udani krojaški mojster N. N.

Sodni sluga. — Dva sodna služabnika sta dobila nalog, da zapreta nekega dolžnika. Ta pa se lepo zapre v svoje stanovanje in ju ozmerja, kar najbolj more. Slugi sta sestavila naslednje poročilo: Gospod I. I. naju je nazival, da sva osla, lumpa, sleparja, norca, kar resnici na ljubo stem uradno potrjujeva

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krēmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Trento št. 20
(na stari pošti)

velika zaloga oljkinega olja

iz najugodnejših krajev.

1 lilo . . .	kr. 40	Corfù . . .	kr. 56
„ boljše „	44	Bari . . .	60
dalmatinsko „	48	Lucca . . .	70
istrijsko . . .	56	Nizza . . .	80

Priporoča se preč. duhovščini za naročbo olja za cerkv. svetilke.

Razpis dražbe.

Pri podpisnem županstvu se odda na dražbi 14. marca t. l. od 10.-12. ure predp. delo zgradbe novega pokopališča v farni občini Podbrdo. Delo je cenjeno na 8914 K 96 v.

Kdor se misli udeležiti te dražbe, mora vložiti 10% kavcije gori omenjene svote.

Delo se odda najnižjemu ponudniku.

Dražbeni pogoji, načrt in stroškovnik so razpoloženi v občinskem uradu.

Županstvo na Grahovem
(ob Bači).

Župan:
Gojja.

PETER COTIČ

čevljarski mojster

v Gorici, Cosposka ulica št. 14.
priporoča svojo delavnico.

Pozor!

V kratkem se otvori
popolnoma novo urejena prodaja

manifakturnega blaga

velika zaloga: sukna volne in tkanine, ženskega in moškega perila, preprog in zastorov, kakor tudi vseh krojaških potrebščin. Nadalje bodeva imela vsakovrstne pletenine pristno domačega izdelka „Prve kranjske mehanične tovarne pletenin“ D. Hrlbarja v Ljubljani, in razno drugo blago vse po najnižjih cenah.

Priporočajo se za oblen obisk bilježiva se z velešpoštovanjem

Hadžet & Korltnk.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača
izdelujeta
vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini za obilna naročila.

„Centralna posojilnica“ v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo, sprejema hranilne vloge, katere obrestuje po 4 1/2% polmesečno; nevzdiglene obresti pripisuje konec leta h glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%.

Sprejema štano z glavnimi deleži po 200 K in z opravnimi deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru. Za nalaganje in vračanje so na razpolago položnice c. kr. poštne hranilnice, tako da je mogoče poslati denar brez poštних stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8-12. ure zjutraj in ob pondeljkih in četrkih tudi popoldne od 2-4 v ulici Vetturini 9.

Jako pomnožena zaloga:

Molitvene knjige,

najljepše in trpežno vezane, čudovito nizke cene, od 30 vinarjev navzgor; 10 točno plačanim se dá 1 na vrh!

Svete podobe:

najlepše sedanjega časa, neverjetno nizke cene; za 1. sv. obhajilo nad 40 vrst za molitvenike in okvirje, po 100 kom. od K 2-40 navzgor; razne druge 100 kom. od 60 v. navzgor.

Pisarniške potrebščine:

po najnižjih konkurenčnih cenah,
uradni papir 250 pol od 2 K navzgor,
pisemski „ 100 „ „ 60 vin. „
zavitki . . . 100 „ 50 „ „

Rapid nov, iako praktičen in peresnik s tinto 3 K.

G. Likar, Gorica, Semenška ulica hiš. št. 10.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlino izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubše

Naznanilo.

Podpisani si usoja miznanjati slav. občinstvu, da dokler ni pripravljen fotogr. atelier v mestu, imam na svojem stanovanju delavnico in pomočnika, da bodem sam lahko popotoval po okolici, ter bodem sprejemal naročila, in jih izvrševal v kolikor mogoče najkrajšem času.

Torej se priporočam slav. občinstvu za naročila na vsa v fotogr. stroko spadajoča dela.

Priporočam tudi velike fotogr. (povečave) do naravne velikosti, eno barvene, in v naravnih barvah, kakor tudi na platno z olnatimi barvami.

Nadalje fotogr. na porcelanasto in stekleno posodo, in na porcelanaste plošče za nagrobne spominke itd. fotogr. na papir, platno, žido, les, na poduratne igle za ženske in moške, na zapestne gumbe itd. z zlatimi ali tudi z double okovi, ter majhne fotogr. v obliki pisemskih znamk, po vsaki fotografiji, tudi po stari.

Posebno pa priporočam krasno dovršene razglednice, najnovejše vrste, kakršnih še do sedaj ni bilo po deželi, ter za manjše občine tudi samo 500 kom.

Vsako naročilo pismeno ali ustmeno izvršim takoj, ter pridem na dom brezplačno.

Dokler ne naznanim v časopisih mojega prihodnjega stanovanja in atelierja, naj se vsako naročilo in na lov glasi: Gorica, št. Peterska ulica št. 48.

Sè spoštovanjem se priporočam ujan!

Fran Weis, fotogr.

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica, Gosposka ulica št. 7

Priporoča se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voille de Lanie, Tennis, Oksford, pique luknjasti. Možka sukna po vsaki ceni v veliki izbi. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajce, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izborna perilo, katero se rasprodaja 15% pod ceno, dokler je še zaloga.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki, ovratniki, zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

== Vse po najnižjih in stalnih cenah! ==

Vsaki gospodinji

Je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo sladne kave, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvirnih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

